

- залучення національного капіталу до участі в інвестиційних проектах зі створення сучасних типів підприємств оптової торгівлі;

- створення інтегрованих структур (промислово-торговельних об'єднань, фінансово-торговельно-промислових груп) для підтримки вітчизняних товаровиробників з метою забезпечення стабільності випуску і збуту продукції;

- введення атестаційних паспортів для об'єктів торговельної діяльності. Паспорт повинен визначати відповідність торговельного об'єкта встановленим нормам і вимогам, містити відомості про перелік та якість послуг, що надаються, про дотримання правил торговельного обслуговування та ін.;

- систематичний моніторинг ефективності діяльності та якості послуг, що надаються підприємствами оптової торгівлі.

Діяльність підприємств оптової торгівлі маркетингової орієнтації повинна здійснюватися у тісному взаємозв'язку з фінансово-економічною, товарною, ціновою, закупівельною, збутовою, інвестиційною, кадровою, комунікаційною та організаційною політиками і враховуючи це реалізувати відповідні рішення.

ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ГАЛУЗІ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО- ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ

*Хаустова К.М., старший викладач кафедри менеджменту та управління економічними процесами, Мукачівський державний університет,
м. Мукачево, Україна*

В процесі формування інвестиційно-інноваційної стратегії підприємства, важливе місце займає стратегічний аналіз зовнішніх факторів, які виступають системою можливостей та обмежень її реалізації. Істотним чинником розвитку інноваційної діяльності є рівень інноваційного потенціалу галузі, до якої належить підприємство.

Згідно із Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», інноваційний потенціал являє собою сукупність науково-технологічних, фінансово-економічних, виробничо-соціальних та культурно-освітніх можливостей країни (галузі, регіону, підприємства тощо), необхідних для забезпечення інноваційного розвитку економіки [1].

Інноваційний потенціал галузі визначає здатність саморозвитку галузі на більш якісній основі залежно від стану її життєвого циклу і якості впливу на

технологічний уклад економічної системи. До основних складових галузевого потенціалу можна віднести наступні елементи:

1. Науково-технічний потенціал галузі, який характеризується здатністю формування інноваційних ресурсів для впровадження у підприємства галузі. Рівень науково-технічного потенціалу залежить насамперед від кількості та ефективності роботи науково-дослідних інститутів, працюючих для розвитку галузі, рівня фінансування наукових та прикладних досліджень, рівня професіоналізму та кваліфікації фахівців галузі та розвитку міжнародного науково-технічного співробітництва [2].

2. Галузевий ресурсний потенціал – тобто рівень забезпечення підприємств та галузі в цілому основними видами матеріально-технічних, трудових, енергетичних та інформаційних ресурсів, а також організація їх ефективного використання.

3. Інвестиційний потенціал галузі, який визначає можливість підприємств галузі інвестувати свій розвиток і створювати додаткові фінансові потоки за рахунок власних і залучених коштів. Інвестиційний потенціал галузі включає рівень фінансового забезпечення підприємств галузі власними фінансовими ресурсами, рівень прибутковості галузі та рівень її інвестиційної привабливості в даному регіоні.

4. Інституційний потенціал інноваційної діяльності - сукупність державних і недержавних інституцій, які забезпечують наявність правових, організаційних і економічних умов, необхідних для провадження і розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності [3].

5. Споживчий потенціал галузі, який характеризується можливістю збереження і розширення ринкового сегмента, який обслуговує галузь. Основними показниками споживчого потенціалу є темпи розвитку попиту на продукцію галузі, а також соціально-економічні характеристики окремих сегментів, їх структура та динаміка.

Результати стратегічного аналізу інноваційного потенціалу галузі та визначення місця підприємства в цій галузі є основою для прийняття стратегічних рішень в процесі розробки інвестиційно-інноваційної стратегії.

Список літератури:

1. Закон України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні" від 16.01.2003 р. № 433-IV // rada.gov.ua
2. Антонюк К. Розвиток науково-технічного потенціалу регіонів у контексті міжнародного співробітництва / Антонюк К. // Галицький економічний

вісник.— 2010. — №4(29). — с.31-40 - (світова економіка й міжнародні економічні відносини).

3.Інституційне забезпечення інвестиційно-інноваційного розвитку територій: зарубіжний та український досвід // С. Слава, П. Сегварі, Р. Моркунайте– К.: «К.І.С.», 2008. – 112 с.

СИСТЕМНО-ДИНАМІЧНИЙ ПІДХІД ДО ТРАКТУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Холявка Л.Ю., аспірант кафедри менеджменту і міжнародного підприємництва, НУ «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Впродовж останніх десятиліть значно посилилася увага вітчизняних і зарубіжних науковців щодо дослідження інтелектуальних можливостей і різноманітних аспектів інтелектуальної діяльності на інноваційних підприємствах, зокрема формування і використання їх інтелектуального потенціалу.

Аналізування наукової літератури, пов'язаної в проблематикою інтелектуального потенціалу, свідчить про різноманітність поглядів авторів щодо визначення сутності цього поняття. Трактуювання інтелектуального потенціалу здійснюється, в основному, за трьома підходами: ресурсним, функціональним і результативним. Представники ресурсного підходу [1, с. 83] розуміють інтелектуальний потенціал як сукупність інтелектуальних ресурсів підприємства. У функціональному підході [2, с. 6] науковці трактують інтелектуальний потенціал як інтелектуальні можливості для досягнення певної мети підприємства. Представники результативного підходу [3, с. 47] визначають інтелектуальний потенціал як здатність інтелектуальних ресурсів до виконання поставлених завдань. Однак, трактування поняття «інтелектуальний потенціал» з точки зору лише одного з зазначених підходів в повній мірі не відображає сутності інтелектуального потенціалу. Тому, доцільним є застосування системно-динамічного підходу до визначення сутності інтелектуального потенціалу.

Необхідність застосування даного підходу пояснюється такими характеристиками інтелектуального потенціалу: інтелектуальний потенціал є не просто сукупністю інтелектуальних ресурсів, а цілісною, динамічною